

ตัวอย่างที่ ๑

```

๑. import java.io.Serializable;
๒. public class Account implements Serializable {
๓.     int no;
๔.     double balance;
๕.     public String toString() { return "Balance of account number " + no + "
        is " + balance; }
๖.     void deposit(double a) {
๗.         balance += a;
๘.     }
๙. }

```

บรรทัดที่ ๒ เป็นการกำหนดคลาส Account เพียงแค่บอกว่า implements Serializable ก็สามารถทำให้คลาส Account สามารถทำ serialize ได้ โดยไม่ต้องเขียนเมธอดใดเพิ่ม

ตัวอย่างที่ ๒

```

๑. import java.io.*;
๒. class Serialization1 {
๓.     public static void main(String args[]) throws IOException {
๔.         Account acc = new Account();
๕.         acc.deposit(5000);
๖.         System.out.println(acc);
๗.         FileOutputStream fos = new FileOutputStream("Serialization1.ser");
๘.         ObjectOutputStream oos = new ObjectOutputStream(fos);
๙.         oos.writeObject(acc);
๑๐.     }
๑๑. }

```

บรรทัดที่ ๓ ซึ่งกำหนดเมธอด main ต้องระบุ throws IOException เนื่องจากในคลาสนี้มีการใช้เพิ่มข้อมูล ซึ่งหากเกิดข้อผิดพลาดขึ้นจะมีการโยนสิ่งผิดปกติ (exception) ออกไปนอกเมธอด main

บรรทัดที่ ๗ สร้างอ็อบเจกต์ของคลาส FileOutputStream โดยส่งชื่อแฟ้มที่ต้องการให้เปิดเข้าไปเป็นพารามิเตอร์

บรรทัดที่ ๘ สร้างอ็อบเจกต์ของคลาส ObjectOutputStream ซึ่งเป็นคลาสที่จะใช้สำหรับทำ serialize โดยส่งค่าอ้างอิงที่อ้างถึงอ็อบเจกต์ของ FileOutputStream ไปให้เป็นพารามิเตอร์เพื่อบอกให้รู้ว่าเราต้องการให้ส่งข้อมูลไปเก็บในแฟ้มใด

บรรทัดที่ ๙ เป็นการเขียนอ็อบเจกต์ acc ลงไฟล์

หากรันโปรแกรมนี้ จะได้เพิ่มข้อมูลชื่อ serialization1.ser ซึ่งจะมีการเก็บเลข version และตัวแปรสมาชิกของคลาส Account ขนาดของแฟ้มที่ได้เป็น ๕๕ ไบต์

ตัวอย่างที่ ๓

```

๑. import java.io.*;
๒. class Deserialization {
๓.     public static void main(String args[]) throws IOException,
        ClassNotFoundException {
๔.         FileInputStream fis = new FileInputStream("Serialization.ser");
๕.         ObjectInputStream ois = new ObjectInputStream(fis);
๖.         Account acc = (Account)ois.readObject();
๗.         System.out.println(acc);
๘.     }
๙. }

```

ตัวอย่างที่ ๓ เป็นตัวอย่างโปรแกรมที่ทำ deserialize จะนำข้อมูลของอ็อบเจกต์ที่ save ไว้ที่แฟ้ม serialization1.ser กลับมาสร้างเป็นอ็อบเจกต์อีกครั้ง

โปรแกรมนี้มีการใช้คลาส Account โดยที่ไม่ได้ใส่คลาสนี้ไว้ใน source code ด้วย แต่จะอาศัยคลาส Account ที่ได้จากการคอมไพล์ตัวอย่างที่ ๑

บรรทัดที่ ๓ เป็นเมธอด main มีการใส่ สิ่งผิดปกติเพิ่มอีก 1 ตัวคือ **ClassNotFoundException** เนื่องจาก บรรทัดที่ ๖ มีการใช้เมธอด **readObject** เมธอดนี้จะอ่านข้อมูลจากแฟ้มเข้ามา ซึ่งในแฟ้มจะมีการเก็บข้อมูลไว้ว่าเป็นข้อมูลที่ save มาจากคลาสอะไร เพื่อให้เมื่ออ่านข้อมูลเข้ามามันจะรู้ได้ว่าจะต้องสร้างอ็อบเจกต์ของคลาสอะไร ขึ้นมาก่อนที่จะนำข้อมูลจากแฟ้มกับคืนไปใส่ไว้ในตัวแปรสมาชิก

บรรทัดที่ ๔ เป็นการเปิดแฟ้มที่ต้องการอ่านข้อมูลที่ save ไว้

บรรทัดที่ ๕ เป็นการสร้างอ็อบเจกต์จากคลาส **ObjectInputStream** โดยส่งค่าอ้างอิงถึงอ็อบเจกต์ของ คลาส **FileInputStream** ที่ได้จากบรรทัดที่ ๔ ไปให้เป็นพารามิเตอร์ อ็อบเจกต์นี้จะอ้างถึงโดยตัวแปร **ois**

บรรทัดที่ ๖ มีการเรียกใช้เมธอด **readObject** ของอ็อบเจกต์ **ois** (คลาส **ObjectInputStream**) เมธอดนี้จะรู้จากข้อมูลที่อ่านจากแฟ้มเข้ามว่าเป็นข้อมูลที่ save มาจากคลาสอะไร มันจะสร้างอ็อบเจกต์ของคลาสนั้นขึ้นมาใหม่ แล้วจึงอ่านข้อมูลจากแฟ้มต่อไปเพื่อนำข้อมูลจากแฟ้มไปใส่ในตัวแปรสมาชิกจนครบทุกตัวที่ save ไว้ในแฟ้ม เมื่อนำข้อมูลไปใส่ในตัวแปรครบทุกตัวที่ได้ save ไว้แล้ว มันจะคืนกลับโดยส่งที่อยู่ของอ็อบเจกต์กลับออกไปด้วย แต่เนื่องจากเมธอด **readObject** ประกาศไว้ว่าคืนค่าเป็น คลาส **Object** จึงต้อง cast ให้เป็นคลาสที่เราต้องการคือ **Account**

ตัวอย่างที่ ๔

```

๑. import java.io.Serializable;
๒. public class Account2 implements Serializable {
๓.     int no;
๔.     String name; // add a new member variable
๕.     double balance;
๖.     Account2(int no, String name) { this.no = no; this.name = name; }
๗.     public String toString() { return "Balance of account " + no +

```

```

๘.         ""+ name + " is " + balance; }
๙.     void deposit(double a) {
๑๐.         balance += a;
๑๑.     }
๑๒. }

```

ตัวอย่างที่ ๔ ปรับปรุงมาจากตัวอย่างที่ ๑ โดยเพิ่มตัวแปรสมาชิกให้กับคลาส **Account** อีก 1 ตัวคือตัวแปร **name** เป็น **String** ด้วยเจตนาที่จะแสดงให้เห็นถึงการ save อ็อบเจ็กต์ที่มีการบรรจุอ็อบเจ็กต์อื่นไว้ภายในว่ามันจะ save อ็อบเจ็กต์อื่นที่เกี่ยวข้องให้ด้วย

เนื่องจากปรับปรุงคลาส **Account** ให้ต่างไปจากเดิมจึงเปลี่ยนชื่อคลาสเป็น **Account2** เพื่อให้ผลลัพธ์จากการคอมไพล์ซึ่งจะได้เพิ่มคลาส **Account** ชื่อไม่ซ้ำกับคลาสที่ได้จากตัวอย่างที่ ๑ (ไม่ต้องการให้คลาส **Account** ใหม่ไปทับคลาส **Account** เดิม)

ตัวอย่างที่ ๕

```

๑. import java.io.*;
๒. class Serialization2 {
๓.     public static void main(String args[]) throws IOException {
๔.         Account2 acc = new Account2(1234, "Test Account");
๕.         acc.deposit(5000);
๖.         System.out.println(acc);
๗.         ObjectOutputStream oos = new ObjectOutputStream(new
            FileOutputStream("Serialization2.ser"));
๘.         oos.writeObject(acc);
๙.     }
๑๐. }

```

ตัวอย่างที่ ๕ นี้ปรับปรุงมาจากตัวอย่างที่ ๒ โปรแกรมนี้เปลี่ยนชื่อเพิ่มข้อมูลที่จะ save อ็อบเจ็กต์เป็น **serialization2.ser** เพื่อไม่ให้เขียนข้อมูลทับเพิ่มเติม

เนื่องจากคลาส **Account2** มีตัวแปร **name** เพิ่มขึ้นสำหรับเก็บชื่อบัญชี จึงได้เขียนตัวสร้างให้รับพารามิเตอร์เป็นเลขที่บัญชี และชื่อบัญชี เพื่อที่จะได้กำหนดค่าเริ่มต้นให้อ็อบเจ็กต์ตั้งแต่แรกที่อ็อบเจ็กต์ถูกสร้างขึ้นมา และปรับปรุงเมธอด **toString** ให้แสดงเลขที่และชื่อบัญชีด้วย

ในเมธอด **main** มีการสร้างอ็อบเจ็กต์ของคลาส **ObjectOutputStream** เช่นเดิม แต่เขียนให้กระชับกว่าเดิมโดยรวมเอาการกำหนดแฟ้มที่จะเปิดไว้ในบรรทัดเดียวกันไปเลย โดยไม่ต้องเก็บพักที่อยู่ของอ็อบเจ็กต์ของคลาส **FileOutoutStream** ไว้ในตัวแปรอ้างอิง

เมื่อรันโปรแกรมนี้ มันจะสร้างแฟ้มข้อมูลชื่อ **serialization2.ser** ขนาด ๙๙ ไบต์ จะเห็นว่าขนาดใหญ่กว่าแฟ้ม **serialization1.ser** ๔๔ ไบต์ อันเป็นผลมาจากการ save อ็อบเจ็กต์ของคลาส **String** เพิ่มขึ้นนั่นเอง

ตัวอย่างที่ ๖

```

๑. import java.io.*;
๒. class Deserialization2 {
๓.     public static void main(String args[]) throws IOException,
        ClassNotFoundException {
๔.         FileInputStream fis = new FileInputStream("Serialization2.ser");
๕.         ObjectInputStream ois = new ObjectInputStream(fis);
๖.         Account2 acc = (Account2)ois.readObject();
๗.         System.out.println(acc);
๘.     }
๙. }

```

ตัวอย่างที่ ๖ เป็นโปรแกรมที่อ่านข้อมูลจากแฟ้ม Serialization2.ser กลับมาสร้างเป็นอ็อบเจกต์ของคลาส Account2 อีกครั้ง โปรแกรมนี้คล้ายกับตัวอย่างที่ ๓ ต่างกันที่ชื่อแฟ้มที่จะอ่าน และชื่อคลาสที่ทำ deserialize

ตัวอย่างที่ ๗

```

๑๐. import java.io.*;
๑๑. class Serialization3 {
๑๒.     public static void main(String args[]) throws IOException {
๑๓.         Address addr = new Address("333/444", "Prachan Road", "Bangkok", 10200);
๑๔.         Account3 acc = new Account3(1234, "Test Account", addr);
๑๕.         acc.deposit(5000);
๑๖.         System.out.println(acc);
๑๗.         ObjectOutputStream oos = new ObjectOutputStream(new
            FileOutputStream("Serialization3.ser"));
๑๘.         oos.writeObject(acc);
๑๙.     }
๒๐. }
๒๑.
๒๒. class Account3 implements Serializable {
๒๓.     int no;
๒๔.     String name;
๒๕.     Address contact; //add a new member variable
๒๖.     double balance;
๒๗.     Account3(int no, String name, Address a){ this.no = no; this.name = name;
        contact = a; }
๒๘.     public String toString(){ return "Balance of account "+no +" "+name +"is "
        +balance; }
๒๙.     void deposit(double a){
๓๐.         balance +=a;
๓๑.     }
๓๒. }
๓๓.
๓๔. class Address {
๓๕.     String homeAddress;

```

```
๓๖. String streetAddress;  
๓๗. String province;  
๓๘. short postalCode;  
๓๙. Address(String h, String s, String p, int pcode){  
๔๐.     homeAddress =h; streetAddress =s; province=p; postalCode =  
        (short)pcode;  
๔๑. }  
๔๒. }
```

ตัวอย่างที่ ๗ เพิ่มคลาส Address ซึ่งจะให้คลาส Account3 บรรจุคลาสนี้ได้ด้วย แต่คลาส Address ไม่ได้ implement Serializable เมื่อรันโปรแกรมนี้จะเกิดสิ่งผิดปกติ NotSerializableException ถ้าจะให้รันโปรแกรมนี้ได้ จะต้องแก้ไขอย่างไร?
